

ชื่อเรื่อง การออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้อัตโนมัติแบบบูรณาการเสริม เรื่องเสียง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ

ผู้วิจัย ชนนท์สิทธิ์ ปิยศักดิ์เปรมสุข

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบเสริม เรื่อง เสียง 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบเสริม เรื่อง เสียง 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย หน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบเสริม เรื่อง เสียง เทียบกับเกณฑ์ (ร้อยละ70) 4) ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ แบบแผนการวิจัย คือ แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 55 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบเสริม เรื่อง เสียง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test for dependent Samples และ t test for one sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบเสริม เรื่อง เสียง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.60/84.35 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1053>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 3 มีนาคม 2568

พิมพ์ : วันที่ 18 มิถุนายน 2569 เวลา 00.04 น.